

OPATŘENÍ PROTI LEGALIZACI VÝNOSU Z TRESTNÉ ČINNOSTI A FINANCOVÁNÍ TERORISMU (AML/ CFT)

vnitřní předpis závazný pro zaměstnance, vázané zástupce a ostatní spolupracující osoby

společnosti In Investments, s. r. o.

Změna č.:	C/4/2017/3
Přílohy	-
Schválil:	Ing. Libor Bareš
Platnost změny od:	1. 1. 2017
Účinnost změny od:	1. 1. 2017

I. Předmět vnitřního předpisu

1. Vnitřní předpis společnosti In Investments, s. r. o., IČ 030 02 578, sídlem K Moravině 7, Praha 9, PSČ 190 00, (dále jen „Společnost“) stanovuje povinnosti a opatření v boji proti praní špinavých peněz a financování terorismu AML/CFT (Anti Money Laundering - Combating the Financing of Terrorism)
2. Smysl a účel AML/CFT opatření lze rozčlenit do dvou základních bodů:
 - zabránění zneužití finančního systému k legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
 - uchování stop po přesunech majetku, včetně záznamu o tom od koho, prostřednictvím koho a ke komu se dané prostředky přemísťovány.
3. Předpis je vydán v souladu s příslušnými ustanoveními a požadavky zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPKT“) a vyhlášky č. 303/2010 Sb., o podrobnější úpravě některých pravidel při poskytování investičních služeb.
4. Společnosti se v oblasti prevence praní špinavých peněz a financování terorismu řídí následujícími právními úpravami:
 - Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „zákon o AML/CFT“)
 - Vyhláška ČNB č. 281/2008 Sb., o některých požadavcích na systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu
 - Zákon č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí
 - Nařízení vlády č. 210/2008 Sb., k provedení zvláštních opatření k boji proti terorismu
 - Úřední sdělení ČNB ze dne 26. 5. 2009 k některým požadavkům na systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu

II. Cíl vnitřního předpisu

1. Cílem tohoto vnitřního předpisu je nastavení efektivního systému vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření ve Společnosti, který zamezí zákazníkům Praní špinavých peněz prostřednictvím Společnosti.
2. Při zavedení a uplatňování systému vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření Společnost přihlíží k uznávaným a osvědčeným principům a postupům v oblasti předcházení legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

III. Opatření AML/CFT

Právní úprava zákona o AML vymezuje tzv. povinné osoby a jejich povinnosti při realizaci opatření proti praní špinavých peněz a financování terorismu.

MEZI TYTO HLAVNÍ POVINNOSTI PATŘÍ:

- identifikace klienta,
- kontrola klienta,

- neuskutečnění obchodu,
- uchování informací,
- oznámení podezřelého obchodu,
- politicky exponovaná osoba (PEP)
- odklad splnění příkazu klienta,
- určení kontaktní osoby,
- školení zaměstnanců,
- informační povinnost,
- stanovení systému vnitřních zásad

1. IDENTIFIKACE KLIENTA:

Klient je povinen Společnosti poskytnout informace, které jsou k provádění identifikace nezbytné, včetně předložení příslušných dokladů. Společnost může pořizovat kopie nebo výpisy z předložených dokladů a zpracovávat takto získané informace k naplnění povinností dle zákona o AML.

Není-li v průkazu totožnosti, na jehož základě je prováděna identifikace, uvedena adresa trvalého nebo jiného pobytu, místa narození nebo údaj o státním občanství, je osoba podléhající identifikaci povinna bance tyto identifikační údaje vždy doložit náhradním způsobem. Doložení těchto údajů může být uskutečněno buď předložením jiného dokladu, který chybějící identifikační údaj prokazuje a je Bankou akceptován nebo formou jeho písemného čestného prohlášení. Osoba je identifikována teprve tehdy, jsou-li zjištěny, ověřeny a zaznamenány všechny její identifikační údaje, vyžadované zákonem, tedy včetně těch, které nejsou uvedeny v průkazu totožnosti a je třeba je zjistit jiným způsobem, například na základě jejího čestného prohlášení.

2. OVĚŘENÍ PRAVOSTI IDENTIFIKAČNÍHO DOKLADU A OVĚŘENÍ TOTOŽNOSTI KLIENTA

Ověření pravosti identifikačního dokladu a ověření totožnosti klienta je provedena vždy v rámci identifikace jak nového, tak stávajícího klienta.

V případě, že si klient ke svému účtu zřizuje disponenta, vztahuje se povinnost identifikace dle zákona o AML také na tyto osoby (disponenta nebo držitele klientovy karty) neboť se v takovém případě jedná o vznik obchodního vztahu mezi Bankou a disponentem.

3. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Identifikačními údaji u fyzické osoby jsou:

všechna jména a příjmení, rodné číslo a nebylo-li přiděleno, datum narození, dále místo narození, trvalý nebo jiný pobyt a státní občanství. Jde-li o podnikající fyzickou osobu, také její obchodní firma, odlišující dodatek nebo další označení, místo podnikání a identifikační číslo.

4. PROVÁDĚNÍ IDENTIFIKACE

První identifikace fyzické osoby, která identifikaci podléhá, je zásadně prováděna „tváří v tvář“, tedy pouze za přítomnosti osoby podléhající identifikaci, a to na základě platného průkazu

totožnosti (vyjma obchodů uzavíraných na dálku).

Samotný proces identifikace spočívá ve vykonání následujících úkonů:

- Ověření pravosti předloženého identifikačního dokladu proti poškození nebo padělání (kontrola, zda doklad nenesе známky poškození, není zjevně přepisován, upravován, přelepován, je celiství a není nijak znehodnocen).
- Kontrola, zda jsou údaje na dokladu čitelné a je doklad platný v rámci expiračního období.
- Ověření shodu podoby osoby držitele s vyobrazením v identifikačním dokladu.
- Zjištění, ověření a zaznamenání identifikačních údajů z průkazu.
- Kontrola a zaznamenání druhu a čísla průkazu totožnosti, stát, popřípadě orgán, který jej vydal, a dobu jeho platnosti.

IV. Oznámení Podezřelého obchodu

Pokud pracovník Společnosti vyhodnotí obchod zákazníka jako podezřelý, okamžitě o tomto informuje jednatele Společnosti. Hlášení podezřelého obchodu musí obsahovat takové údaje o zákazníkovi, které jednatelem umožní komplexní vyhodnocení, zda se jedná o podezřelý obchod. V případě, kdy existují zjevné skutečnosti, že se jedná o podezřelý obchod a pracovník Společnosti neprovede hlášení podezřelého obchodu, bude toto považováno za závažné porušení pracovních povinností pracovníka. V případě, že jednatel vyhodnotí obchod jako podezřelý, oznámí tuto skutečnost spolupracujícímu OCP, IS, a ve spolupráci s ním oznámí podezřelý obchod Ministerstvu financí prostřednictvím Finančního analytického útvaru, bez zbytečného odkladu nejpozději do 5 kalendářních dnů ode dne zjištění podezřelého obchodu. Vyžadují-li to okolnosti případu, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, oznámí jednatel Podezřelý obchod neprodleně po jeho zjištění.

V. Předcházení nejčastějším pochybením

Společnost se důsledně řídí zjištěními ČNB z cílených kontrol v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu:

1. POZNEJ SVÉHO KLIENTA

Jedním z faktorů, na který je při provádění cílených kontrol povinných osob v oblasti boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu kladen značný důraz, je zjišťování, zda povinná osoba získala při sjednávání a uzavírání obchodního vztahu dostatek informací potřebných pro průběžné sledování obchodního vztahu – tzv. zásada „poznej svého klienta“. Tyto informace jsou nezbytné pro ověřování, zda uskutečňované obchodní kroky klienta jsou v souladu s tím, co povinná osoba o klientovi a jeho podnikatelském a rizikovém profilu zjistila. Povinná osoba musí mít nastaveny takové systémy kontroly, aby dokázala včas odhalit nesoulad profilu klienta se skutečnými obchodními kroky klienta. Obvyklé pochybení povinných osob rovněž spočívá v nedostatečně často prováděné kontrole, zda klient není osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce dle zákona č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí, v platném znění. V případě, že si povinná osoba není v jakémkoli okamžiku své činnosti jista, že osoba klienta není uvedena v mezinárodních sankčních seznamech, vystavuje se riziku nedodržení povinností stanovených zákonem č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších

předpisů, a vyhláškou č. 281/2008 Sb., o některých požadavcích na systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

2. POLITICKY EXPONOVANÁ OSOBA

Oblastí prevence legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, v níž jsou spatřována častá pochybení, je oblast kontroly klienta. Konkrétně v případě politicky exponovaných osob (dále jen „PEP“) ve smyslu § 4 odst. 5 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, se předpokládá specifický postup vůči takovému klientovi (např. § 15 AML zákona). Pokud se jedná o povinné osoby, které podléhají dohledu České národní banky, je dalším relevantním předpisem upravujícím postup vůči PEP vyhláška č. 281/2008 Sb. o některých požadavcích na systém vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „vyhláška“), která upravuje mj. řízení rizik a pravidla přijatelnosti klienta ve vztahu k opatřením proti praní špinavých peněz a financování terorismu. Konkrétně se pak jedná o § 5 odst. 3 písm. c) bod 3 vyhlášky, kdy je povinná osoba při vzniku obchodního vztahu s klientem, jakož i v jeho průběhu, povinna věnovat zvýšenou pozornost obchodům politicky exponovaných osob.

Pokud povinná osoba zjišťuje, zda je klient PEP prostřednictvím čestného prohlášení klienta, doporučuje se v rámci tohoto čestného prohlášení blíže specifikovat pojem PEP ve smyslu AML zákona. Kontrolní pracovníci se často setkávají se situací, kdy klient nemá jasnou představu o pojmových znacích PEP tak, jak je stanoví současné znění AML zákona. Je vhodné například klienty upozornit, že za PEP jsou považovány ty domácí PEP (občané ČR), které mají bydliště nebo trvalý pobyt v zahraničí, nebo svoji funkci v zahraničí vykonávají (např. velvyslanci ČR v zahraničí, eurokomisař, poslanci Evropského parlamentu apod.).

V této souvislosti je třeba upozornit na nepřesnosti při výkladu PEP, které byly též detekovány v případě zaměstnanců povinné osoby, kteří se při výkonu své pracovní činnosti mohou setkat s podezřelými obchody. Doporučujeme tedy výklad definice PEP zařadit do povinného pravidelného proškolení zaměstnanců a dalších osob dle § 23 AML zákona.

Dále se doporučuje zavázat klienta, který na počátku obchodního vztahu prohlásí, že není PEP, aby v případě, že naplní pojmové znaky PEP v průběhu obchodního vztahu, tuto skutečnost povinné osobě neprodleně ohlásil.

Pokud se pak jedná o členy statutárního orgánu právnické osoby, zákon výslovně povinnost zkoumat, zda se ve všech případech jedná o PEP, nestanoví. Pokud je však povinné osobě z jiných zdrojů známo, že některý z členů statutárního orgánu je PEP, měla by tato skutečnost být považována za rizikový prvek.

VI. Školení zaměstnanců

V případě proškolení zaměstnanců a dalších osob, které se při výkonu své činnosti mohou setkat s podezřelými obchody ve smyslu § 23 AML zákona, je povinná osoba v případě nových zaměstnanců povinna zajistit jejich proškolení ještě před zařazením na jejich pracovní místa. Proškolení nových zaměstnanců má značný význam zejména s ohledem na skutečnost, že detekování podezřelých obchodů je do určité míry závislé na správném vyhodnocení zachycených znaků podezřelých obchodů ze strany pracovníků povinné osoby.

Dle § 23 odst. 4 AML zákona vede povinná osoba evidenci o účasti a obsahu školení nejméně po dobu 5 let od jejich konání. Kontrolní pracovníci se setkávají se situacemi, kdy povinná osoba sice provádí pravidelné proškolení stávajících zaměstnanců a dalších osob, které se na jejím předmětu činnosti podílejí na základě jiné než pracovní smlouvy a kteří/teré se mohou setkat s podezřelými obchody,

a to v zákonem předvídaném rozsahu a periodicitě a o provedeném školení a jeho obsahu je řádně pořízen zápis, avšak v případě nových zaměstnanců o provedeném proškolení žádný takový záznam evidován není.

Tím se povinná osoba může vystavit riziku, že při kontrole proškolení nových zaměstnanců, nebo osob, které pro povinnou osobu pracují na základě jiné než pracovní smlouvy a kteří/které se při výkonu své pracovní činnosti mohou setkat s podezřelými obchody, kontrolnímu orgánu nedoloží, že tyto osoby byly před zařazením na takovéto pracovní místo řádně proškoleny. V návaznosti na shora uvedené považujeme za vhodné věnovat školení shora uvedených osob před zařazením na jejich pracovní místa náležitou pozornost a dokumenty svědčící o provedeném školení, v souladu s ustanovením § 23 odst. 4 AML zákona, řádně uchovávat. Pro úplnost je třeba uvést, že též v případě členů statutárního a dozorčího orgánu povinné osoby, kteří se při výkonu své činnosti mohou setkat s podezřelými obchody, jakož i pracovníků interního auditu, je nezbytné, aby povinná osoba zajistila jejich proškolení v souladu s § 23 odst. 1 a 2 AML zákona.

1. ZPĚTNÁ REKONSTRUOVATELNOST

V návaznosti na provedené kontroly u povinných osob je třeba dále upozornit na problém uchovávání informací a zpětné rekonstruovatelnost úkonů provedených v souladu s požadavky AML právních předpisů.

V případě uchovávání údajů ve smyslu § 16 AML zákona je pochybením, když povinná osoba nedoloží údaj o tom, kdo a kdy provedl identifikaci klienta dle § 8 AML zákona. Skutečnost, že jsou identifikační údaje klienta uvedeny přímo na prvotním smluvním dokumentu podepsaném povinnou osobou a klientem, nezabavují povinnou osobu povinnosti poté doložit kdo, kdy a z jakých dokladů identifikaci skutečně provedl. Totéž platí i v případě aktualizace údajů klienta v průběhu obchodního vztahu. U prvotní identifikace přichází v úvahu např. forma identifikační doložky, která může být součástí smluvní dokumentace na počátku obchodního vztahu s klientem.

Dále se kontrolní pracovníci setkávají s absencí dokumentace svědčící o provedeném proškolení všech dotčených zaměstnanců ve smyslu § 23 AML zákona, zejména pak pokud se jedná o proškolení nových zaměstnanců, kteří se mohou při výkonu své pracovní činnosti setkat s podezřelými obchody. Tedy veškeré schvalovací a rozhodovací procesy a kontrolní činnosti v rámci systému vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření, včetně souvisejících odpovědností, pravomocí a podkladů musí být povinná osoba, podléhající dohledu ČNB, schopna vždy zpětně doložit.

2. KLIENT

V případě obchodu či obchodního vztahu povinné osoby s klienty je třeba upozornit, že povinnosti vyplývající z AML zákona dopadají na jakýkoliv obchod či obchodní vztah, do něhož povinná osoba vstupuje a zároveň který souvisí s jejím předmětem podnikání, nebo jí poskytovanými službami. Tedy například v případě investiční společnosti nebo samosprávného investičního fondu se ustanovení AML zákona budou vztahovat na všechny obchody/obchodní vztahy v oblasti kolektivního investování, tedy nejen v případě klientů – investorů /akcionářů/podílníků...ale též v případě klientů v rámci obchodních vztahů – např. u nemovitostního fondu je třeba provést identifikaci a kontrolu klienta v rozsahu požadovaném AML zákonem.

3. ČASTÁ POCHYBENÍ PŘI IDENTIFIKACI KLIENTA

V rámci provádění identifikace klienta dle § 7 a násl. AML zákona je třeba upozornit, že úředně ověřený

podpis klienta (např. na prvotním smluvním dokumentu) nelze považovat za identifikaci provedenou notářem či krajským nebo obecním úřadem ve smyslu § 10 AML zákona a jako takový tedy nesplňuje AML zákonem požadovaný rozsah identifikace. K provedení identifikace podle § 10 AML zákona je třeba současného splnění uvedených podmínek (vážné důvody, které brání provedení identifikace povinnou osobou, žádost klienta či povinné osoby, zápis formou veřejné listiny). Dále k povinnosti identifikace klienta uvádíme, že povinná osoba může využít výjimky z povinnosti identifikace a kontroly klienta dle § 13 AML zákona, případně využít institutu převzetí identifikace klienta dle § 11 AML, vždy však za podmínek v zákoně stanovených. V ostatních případech zůstává povinnost provést identifikaci klienta v rozsahu daném § 5, § 7 a § 8 AML zákona zachována.

4. KLIENTSKÁ SLOŽKA

K předcházení možného porušení AML zákona lze doporučit vést klientské složky, kde budou uchovány veškeré dokumenty, které u každého klienta povinné osoby dokládají splněné povinnosti ve smyslu AML zákona. Jedná se např. o identifikační doložku (údaje o tom kdo, kdy a z jakých dokladů provedl první identifikaci klienta včetně kopie dokladů předložených k identifikaci, příp. dokumenty odůvodňující výjimku z identifikace a kontroly klienta, plné moci atd.), údaje a doklady o obchodech spojených s povinností identifikace, doklady svědčící o provedené kontrole klienta (informace o účelu a zamýšlené povaze obchodu, zjišťování skutečného majitele klienta – právnické osoby, pokud toto není zřejmé z obchodního rejstříku, přezkum zdrojů peněžních prostředků, dále informace nezbytné pro průběžnou kontrolu klienta, ověřování možného zápisu klienta na EU sankčních seznamech, ověřování statutu PEP atd..) apod. Údaje lze vést v elektronické i papírové podobě, vždy je však povinná osoba povinna veškeré informace a doklady ve smyslu AML zákona na vyžádání kontrolnímu orgánu doložit.

VII. Další povinnosti Společnosti

1. VNITŘNÍ KONTROLNÍ SYSTÉM

- Společnost prostřednictvím osoby pověřené výkonem compliance provádí průběžnou kontrolu dodržování povinností Společnosti a jejich Pracovníků stanovených tímto vnitřním předpisem a zákonem AML. Podrobný postup provádění kontroly, jejího vyhodnocení je stanoven zvláštním vnitřním předpisem Společnosti.
- Osoba pověřená výkonem compliance:
 - prověřuje, testuje a vyhodnocuje efektivnost a funkčnost systému opatření k předcházení Legalizace výnosů z trestné činnosti a Financování terorismu;
 - ověřuje soulad tohoto vnitřního předpisu s platnými právními předpisy;
 - v případě zjištění nedostatků navrhuje provedení potřebných opatření (úpravy v interních předpisech, zdokonalení informačního systému, zdokonalení školícího systému, apod.).

Osoba pověřená výkonem compliance má přístup ke všem informacím, které se týkají Zákazníků a jejich Obchodů, přičemž má právo vyžadovat od všech Pracovníků Společnosti veškeré potřebné informace a doklady. Pracovníci Společnosti jsou povinni tyto předložit a poskytnout veškerou potřebnou součinnost.

2. HODNOTÍCÍ ZPRÁVA

Osoba pověřená výkonem compliance jednou ročně vypracuje zprávu hodnotící činnost Společnosti v oblasti předcházení Legalizaci výnosů z trestné činnosti a Financování terorismu (dále jen „Hodnotící zpráva“). Obsahem Hodnotící zprávy je:

- hodnocení postupů a opatření, které Společnost uplatňuje v oblasti předcházení Legalizaci výnosů z trestné činnosti a Financování terorismu, zda-li jsou dostatečně účinné;
- hodnocení, zda-li v systému vnitřních zásad, postupů a kontrolních opatření Společnosti v uplynulém roce byly zjištěny nedostatky a jaká rizika z toho mohou pro Společnost plynout;
- hodnocení, zda-li vnitřní předpisy upravující oblast opatření proti Legalizaci výnosů z trestné činnosti jsou v souladu s platnými právními předpisy;
- statistické údaje o podaných oznámení o Podezřelých obchodech za uplynulý rok;
- v případě zjištění nedostatků dle písm. b) návrhy na jejich odstranění.
- Hodnotící zprávu projedná jednatel Společnosti neprodleně po té, co mu byla Hodnotící zpráva doručena. Hodnotící zprávu Společnost archivuje nejméně po dobu 5 let.

3. INFORMAČNÍ POVINNOSTI SPOLEČNOSTI

Společnost na žádost sdělí FAÚ MF v jím stanovené lhůtě údaje o Obchodech souvisejících s povinností identifikace nebo ohledně nichž FAÚ MF provádí šetření, předloží doklady o těchto Obchodech, nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům FAÚ MF při prověřování oznámení a poskytne informace o osobách, které se jakýmkoliv způsobem účastnily takovýchto Obchodů.

4. POVINNOST ARCHIVACE

Společnost zjišťuje a uchovává o Zákazníkovi veškeré informace, které se týkají Obchodního vztahu a na základě kterých Společnost provádí identifikaci a kontrolu Zákazníka, ověřuje platnost a úplnost údajů, případně provádí jejich aktualizaci.

Společnost po dobu 10 let od ukončení Obchodního vztahu se Zákazníkem uchovává následující informace a dokumenty:

- Identifikační údaje Zákazníka získané v rámci identifikace a kontroly;
- kopie dokladů předložených k identifikaci a kontrole;
- údaj o tom kdo a kdy provedl první identifikaci Zákazníka;
- dokumenty odůvodňující výjimku z identifikace a kontroly Zákazníka;
- doklady o Obchodech Zákazníka;
- jiné informace a dokumenty související s Obchodním vztahem.

Lhůta 10 let začíná běžet prvním dnem kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byl uskutečněn poslední úkon v rámci Obchodního vztahu.

Společnost je povinna kdykoliv na žádost FAÚ MF či jiného oprávněného kontrolního orgánu (ČNB) poskytnout požadované dokumenty a informace.

Společnost provádí pravidelné zálohování veškerých schvalovacích a rozhodovacích procesů a kontrolní činnosti v rámci politiky Praní špinavých peněz takovým způsobem, aby byla možná jejich rekonstrukce.

5. KONTAKTNÍ OSOBA

V oblasti opatření proti Legalizaci výnosů z trestné činnosti a Financování terorismu zastupuje Společnost před FAÚ MF a ČNB jednatel Společnosti.

Jednatel je v této souvislosti povinen:

- přijímat a analyzovat interní hlášení Podezřelého obchodu s cílem vyhodnotit, zda se jedná o Podezřelý obchod;
- plnit za Společnost informační povinnost vůči FAÚ MF;
- zajišťuje průběžný styk s FAÚ MF

Jednatel je dále povinen:

- zajišťovat archivaci dokumentace týkající se Podezřelých obchodů.

V souvislosti s výše uvedenými povinnostmi kontaktní osoba úzce spolupracuje s osobou pověřenou výkonem compliance.

Osoba pověřená výkonem compliance je povinna sledovat aktuální vývoj v oblasti boje proti Praní špinavých peněz a doporučení Financial Action Task Force on Money Laundering a ostatních mezinárodních organizací činných v oblasti boje proti praní špinavých peněz a zabezpečuje soulad vnitřních předpisů Společnosti s platnými právními předpisy.

O určení kontaktní osoby a její změně informuje Společnost neprodleně FAÚ MF s uvedením jména, příjmením, pracovního zařazení, a údajů pro spojení včetně telefonického a elektronického. O určení kontaktní osoby a její změně informuje Společnost Pracovníky Společnosti. Pracovníci Společnosti jsou povinni poskytnout kontaktní osobě požadovanou součinnost a řídit se jejími pokyny.

VIII. Mlčenlivost

Společnost a její pracovníci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděli v souvislosti s podezřelým obchodem. Tato povinnost se vztahuje jednak vůči třetím osobám, tak i osobám, jichž se sdělené informace týkají. Povinnost mlčenlivosti pracovníkovi Společnosti nezaniká ukončením pracovněprávního vztahu nebo jiného smluvního vztahu ke Společnosti nebo jejich převedením na jinou práci.

Za porušení povinnosti mlčenlivosti se nepovažuje sdělení těchto informací státním orgánům a jiným osobám v případech, kdy tak stanoví zákon.

IX. Mezinárodní sankce

Ochrana světového míru, lidských práv a boj proti terorismu je problém, se kterým se demokratické státy snaží vypořádat mimo jiné uplatňováním mezinárodních sankcí. Pro jejich účinnost je třeba, aby byly uplatňovány co největším počtem států a jednotně. Koordinaci umožňuje zejména spolupráce v rámci Organizace spojených národů a v Evropské unii její společná zahraniční a bezpečnostní politika.

1. Organizace spojených národů

Mezinárodními sankcemi rozumíme omezující opatření přijatá na národní i mezinárodní úrovni za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, ochrany základních lidských práv a boje proti terorismu.

Prakticky jedinečnou úlohu na tomto poli z celosvětového hlediska vykonává Organizace spojených národů¹⁾ prostřednictvím své Rady bezpečnosti. Příslušná rozhodnutí Rady bezpečnosti jsou publikována v jejích jednotlivých rezolucích. Členské státy, které jsou zároveň signatáři Charty Organizace spojených národů, se v jejím článku 25 zavázaly, že *"přijmou a splní rozhodnutí Rady bezpečnosti"*. Pro jejich konkrétní realizaci musejí jednotlivé státy uskutečnit odpovídající právní kroky.

2. Evropská unie

Evropská unie již v minulosti přijala "společnou zahraniční a bezpečnostní politiku" (SZBP). Ve Smlouvě o Evropské unii (SEU) se mimo jiné stanoví: *"Unie vymezuje a provádí společné politiky a činnosti a usiluje o dosažení vysokého stupně spolupráce ve všech oblastech mezinárodních vztahů ve snaze chránit své hodnoty, základní zájmy, svou bezpečnost, nezávislost a celistvost; upevňovat a podporovat demokracii, právní stát, lidská práva a zásady mezinárodního práva, zachovávat mír, předcházet konfliktům a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, jakož i v souladu se zásadami Helsinského závěrečného aktu a s cíli Pařížské charty, včetně těch, které se týkají vnějších hranic."*

Evropská unie tak může přijímat příslušná omezující (sankční) opatření jak na základě a k provedení rezolucí Rady bezpečnosti, tak i vlastní sankce, pokud se na nich jednomyslně shodne její Rada.

3. Postup přijímání sankčních předpisů v EU

Předsednictví, některý z členských států nebo Evropská komise (Komise) připraví nejprve návrh společného postoje Rady (SP) podle čl. 29 Smlouvy o Evropské unii. Návrh obvykle vzniká na základě právě přijaté rezoluce Rady bezpečnosti, může být ale i reakcí na konkrétní událost nebo situaci ve světě bez zapojení Rady bezpečnosti. Po jednomyslném schválení v Radě je společný postoj zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie a stává se závazným pro členské státy. Na jeho základě mají jednotlivé členské státy povinnost některá opatření provádět přímo, např. zbrojní embarga nebo omezení vstupu, a to na základě vlastních vnitrostátních právních předpisů.

Pokud společný postoj stanoví omezení nebo přerušování hospodářských vztahů s třetí zemí, jejich provádění se v rámci Evropských společenství (ES) řídí článkem 301 Smlouvy o založení Evropských společenství; jsou-li uložena finanční omezení, článkem 60 Smlouvy o založení Evropských společenství. Sankční opatření však mohou být zaměřena i na konkrétní osoby, skupiny a subjekty, které nejsou přímo spojeny s režimem třetí země - pak se použijí články 60, 301 a 308 Smlouvy o založení Evropských společenství. Na základě těchto ustanovení Rada (případně po konzultaci s Evropským parlamentem) přijme na návrh Komise nařízení Rady. Nařízení Rady, kterými se uvalují sankce a případná prováděcí nařízení Komise vydaná na jejich základě jsou součástí práva Evropských společenství. V souladu se zavedenou judikaturou má právo Evropských společenství aplikační přednost před právními předpisy členských států, pokud by s ním byly v rozporu.

Nařízení Rady a Komise se rovněž uveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie, jsou závazná v celém svém rozsahu a mají přímý účinek v členských státech. Řídit se jimi musejí jak orgány státu, tak i veškeré fyzické či právnické osoby na jejich území. Za jejich uplatňování a prosazování odpovídají příslušné orgány členských států a Komise. Každý z členských států musí být schopen plnění těchto přímo použitelných právních aktů vynucovat a kontrolovat a jejich případné porušení účinně postihovat.

4. Druhy sankcí EU

Evropská unie může uložit řadu typů omezujících opatření, která nejsou Smlouvou o Evropské unii konkrétně vymezena. Vždy se zvažuje, jaké opatření nebo soubor opatření je nejvhodnější k dosažení požadovaného výsledku. Omezující opatření mohou zahrnovat zejména diplomatické sankce (vyhoštění diplomatů, přerušování diplomatických styků, pozastavení oficiálních návštěv), pozastavení spolupráce se třetími zeměmi, bojkot sportovních a kulturních akcí, obchodní sankce (všeobecné nebo konkrétně zaměřené obchodní sankce; např. zbrojní embarga), finanční sankce (zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů, zákaz finančních transakcí a služeb, omezení investic, úvěrů apod.), dále například zákazy letů nebo omezení vstupu určitých osob na území Evropských společenství. Omezující opatření Evropské unie mohou být uvalena jak na vlády nebo nejvyšší představitele třetích zemí, tak i na nestátní subjekty a jednotlivce (právníké a fyzické osoby včetně podnikatelských subjektů, například pro jejich spojení s teroristy nebo teroristickými skupinami) ze třetích zemí. Pokud je třeba přijmout sankce i vůči subjektům, které mají sídlo či bydliště v některém z členských států Evropských společenství, lze takové opatření stanovit nejvýše na úrovni společného postojů;⁷⁾ konkrétní přímo použitelná obecná opatření musejí v takovém případě členské státy řešit vlastními (vnitrostátními) právními předpisy.

V současnosti patří mezi nejčastěji uplatňovaná omezující opatření Evropské unie sankce zejména ve formě zbrojního embarga, hospodářských a finančních omezení a omezení vstupu.

Zbrojní embarga mají za účel zastavení přísunu zbraní a dalšího vojenského materiálu (všech typů včetně střeliva, vojenských vozidel a vojenského vybavení, polovojenského vybavení a náhradních dílů; vztahují se také na "zboží dvojího užití", tedy původně civilní, které lze zneužít k vojenským či represivním účelům) do oblastí konfliktů, pokud hrozí nebezpečí jejich zneužití k vnitřní represii nebo k útoku na další stát. Příslušná nařízení obvykle stanoví zákaz prodeje, dodávek, převozu nebo vývozu zbraní a souvisejícího materiálu, zákaz poskytování finančních prostředků a finanční pomoci, technické pomoci, zprostředkovatelských a jiných služeb souvisejících s vojenskou činností a se získáváním, výrobou, údržbou a užíváním zbraní a souvisejícího materiálu. Zbrojní embarga se vždy vztahují na zboží, uvedené na společném vojenském seznamu Evropské unie. Mohou být dále rozšířena na související finanční a technickou pomoc a na další vybavení, které by mohlo být použito k vnitřní represii. Součástí těchto sankcí může být i zákaz poskytování pomoci ve formě speciálního školení či vzdělávání.

Hospodářské a finanční sankce mohou obsahovat zákazy vývozu nebo dovozu (obchodní sankce, např. na konkrétní produkty jako jsou diamanty, dřevo, paliva apod., jejichž vývozem se získávají prostředky k financování nežádoucích aktivit), zákazy investic, plateb či jiných finančních služeb. Rozsáhlá hospodářská nebo finanční omezení mohou mít ale neúměrně velké hospodářské a humanitární dopady. Proto se v poslední době uplatňují spíše cílené ("chytré") finanční sankce, které se uplatní vůči konkrétním vyjmenovaným osobám, skupinám nebo subjektům. Obvykle zahrnují povinnost zmrazit veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje určených osob a zákaz přímo či nepřímo poskytovat jim nebo v jejich prospěch finanční prostředky nebo hospodářské zdroje.

Podle stanovených podmínek (souhlas nebo oznámení příslušnému orgánu, např. Komisi nebo výboru pro sankce Rady bezpečnosti) lze z jednotlivých typů sankcí povolit výjimky, například uvolnit prostředky nutné k pokrytí životních nákladů, péče o děti či zdravotní péče, povolit dovoz materiálu včetně zbrojního pro nově zřizované demokratické instituce (např. policii) a podobně. O těchto výjimkách rozhodují obvykle individuálně na žádost určené orgány jednotlivých členských států.

Zejména vůči vedoucím představitelům "problémových" zemí, případně i vůči dalším státním příslušníkům třetích zemí se může uplatnit i zákaz vstupu do Evropské unie, zahrnující i zákaz průjezdu přes její území. Toto opatření se realizuje na základě vnitrostátní legislativy a i zde jsou obvykle možné výjimky z humanitárních důvodů, případně i na základě mezinárodního práva, například ke vstupu představitelů nedemokratického režimu na mezinárodní jednání k nápravě stavu.

5. Česká republika

Od 1. května 2004 převzala Česká republika jako člen Evropské unie rovněž povinnost dodržovat všechny její dosud přijaté či nově přijímané právní normy. Od tohoto data se na našem území uplatňují přímo i jednotlivá sankční nařízení Rady či Komise. Chyběl zde však právní nástroj, který by upravoval příslušné procesní postupy a umožňoval vynucování "evropských" sankcí a rovněž operativní přijímání vnitrostátních sankčních opatření v těch případech, kdy přímo účinný sankční předpis Evropská unie nevydá, ale Česká republika přesto musí některé sankční závazky plnit (na základě rezoluce Rady bezpečnosti nebo společného postoje Rady). Byl proto navržen a dne 3. února 2006 přijat příslušný zákon.

6. Zákon o provádění mezinárodních sankcí

Zákon č. 69/2006 Sb., o provádění mezinárodních sankcí (dále jen "*sankční zákon*"), je třeba chápat především jako "*prováděcí*" předpis ke všem dalším a zejména evropským předpisům, kterými se stanoví konkrétní omezující opatření. V zákoně se proto upravuje zejména:

- určení Ministerstva financí ČR jako ústředního orgánu státní správy odpovědného za vnitrostátní koordinaci sankčních opatření a spolupráci s Komisí, oprávněného vykonávat s tím související správní úkony;
- možnost urychleného stanovení konkrétních sankčních opatření nařízením vlády v případě, že na základě rozhodnutí Rady bezpečnosti nebo společného postoje Rady není vydán přímo použitelný předpis EU/ES;
- úprava režimu nakládání s majetkem, který má být na základě sankčních opatření zajištěn;
- oprávnění ke kontrole plnění sankčních opatření a stanovení donucovacích opatření a procesních postupů k jejich uplatňování.

V rámci Ministerstva financí byl k plnění úkolů podle sankčního zákona určen jeho odbor 24 - Finanční analytický útvar. Vedle koordinační funkce je odpovědný také za přípravu příslušných právních předpisů: spolupracuje s orgány Evropské unie na přípravě jejich předpisů a připravuje návrhy nařízení vlády, je-li to třeba. Dále je oprávněn ve správním řízení rozhodovat o povolení výjimek, a to jak na základě žádosti, tak i bez žádosti.

V § 10 sankčního zákona je stanovena oznamovací povinnost: každý, u koho se nachází majetek, na který se vztahují sankční opatření, má povinnost oznámit to Ministerstvu financí. Obsah a způsob podání oznámení blíže upravuje prováděcí vyhláška; oznámení se podává přímo Finančnímu analytickému útvaru. Lze je podat osobně, písemně, faxem, elektronicky nebo telefonem. Pokud oznámení podle sankčního zákona podává subjekt, který je současně povinnou osobou podle § 2 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (tzv. AML zákon), podává podle § 18 odst. 5 zákona č. 253/2008 Sb. pouze oznámení podezřelého obchodu; oznámení sankcionovaného majetku je jeho součástí.

Oznamovatel musí současně takový majetek řádně zabezpečit, opatrovat jej a zabránit jeho zneužití. Od převzetí oznámení ministerstvem je však již za něj odpovědný stát a Finanční analytický útvar tedy může rozhodovat o dalším účelném a hospodárném nakládání s ním. Pokud majetek ponechá ve správě soukromého subjektu, má správce nárok na odpovídající odměnu.

Kontrolu dodržování mezinárodních sankcí vykonávají vedle Finančního analytického útvaru všechny státní orgány a Česká národní banka (§ 15 sankčního zákona). V případě porušení se může jednat o správní delikt, za který lze podle § 17 a § 18 sankčního zákona uložit pokutu až do 4 mil. Kč, při závažnějším následku lze podnikatelský subjekt postihnout pokutou až do 50 mil. Kč. Při nejzávažnějších porušeních mezinárodních sankcí je možné fyzickou osobu stíhat i pro trestný čin porušování mezinárodních sankcí podle § 171d trestního zákona, za který hrozí peněžitý trest nebo až osm let odnětí svobody.

Příslušné orgány k rozhodování o výjimkách podle některého z předpisů EU/ES (společný postoj Rady, nařízení nebo rozhodnutí Rady či Komise) jsou obvykle uvedeny v jeho příloze; v současné době však pouze zjednodušeně odkazem na internetové stránky jednotlivých členských států. V České republice je obecně vždy "příslušným orgánem" MF (Finanční analytický útvar), pouze pro výjimky při vývozu zbraní a kontrolovaných technologií Ministerstvo průmyslu a obchodu (Licenční správa), pro výjimky ze zákazu vstupu Ministerstva zahraničí a vnitra.

Sankce vůči "evropským teroristům" (jedná se o hospodářské sankce spočívající v zákazu obchodních a finančních služeb) jsou upraveny nařízením vlády č. 210/2008 Sb., které bylo zatím jedenkrát novelizováno nařízením vlády č. 88/2009 Sb.

7. Praktické uplatňování mezinárodních sankcí

Zjištění, zda konkrétní fyzická nebo právnická osoba (klient, zákazník, obchodní partner, atd.) je nebo není sankcionovanou osobou, by měl provést každý, kdo vstupuje do jakéhokoli majetkového vztahu se zahraničním subjektem. Netýká se to jen podnikatelů, ale například i nepodnikající fyzická osoba může porušit mezinárodní sankce, když např. přispěje na "charitativní" sbírku, za kterou je skryta podpora terorismu, prodá nemovitost sankcionovanému subjektu nebo přechovává jeho majetek apod.

Kromě seznamu "evropských teroristů" podle nařízení vlády č. 210/2008 Sb., v platném znění, které je dostupné na internetových stránkách Finančního analytického útvaru, existuje jediný další zdroj informací, a to konsolidovaný seznam Komise, který je průběžně aktualizován vždy při změně předpisů EU/ES. Tento seznam obsahuje pouze sankcionované subjekty obsažené v přímo použitelných předpisech EU/ES, tedy v nařízeních a rozhodnutích Rady nebo Komise. Je sice k dispozici pouze v angličtině, je však dostatečně srozumitelný a lze v něm vyhledávat i běžným "wordovským" vyhledávačem (ctrl+f). Kvůli rozdílům v přepisu zejména "exotických" jmen je lépe zadávat pro vyhledávání jen část konkrétního jména, případně jméno v několika různých používaných tvarech; lze však například vyhledávat i jména v azbuce. Seznam je velmi spolehlivý a po nalezení jména poskytuje i další interaktivní služby až po zobrazení konkrétního sankčního předpisu. Ten se zobrazí v angličtině, záměnou písmen v internetové adrese ("EN" za "CS") lze získat zobrazení v češtině (ve formátu PDF z Úředního věstníku Evropské unie), jedná se však většinou jen o "změnový" předpis k původnímu sankčnímu předpisu. Proto je lépe prostřednictvím stránek EUR-lex na "portálu EU", který je ve všech jazycích Evropské unie včetně češtiny, najít původní předpis v jeho tzv. "konsolidovaném", tedy úplném aktuálním znění. Z něj pak lze zjistit, jaké konkrétní sankce je nutno vůči této osobě uplatnit. Například odmítnout vyplatit pojistné plnění ze životního pojištění osobě, vůči které se má uplatnit jen zbrojní embargo, by mohlo vést ke zbytečným a předem prohraným soudním sporům.

Na zajištění věci podle sankčních předpisů se nevztahuje mlčenlivost, na rozdíl od zajištění podle § 20 zákona č. 253/2008 Sb. Klientovi lze proto sdělit důvod zajištění, nikoli však to, že bylo podáno oznámení podezřelého obchodu podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

X. Seznam rizikových zemí

Seznam těchto zemí je podstatný pro posuzování rizikovosti jednotlivých klientů, obchodů a obchodních vztahů. V případě, že je původ nebo činnost klienta (fyzické nebo právnické osoby) spojená s níže uvedeným teritoriem, je nezbytné dbát vysoké nebo zvýšené pozornosti při posuzování možného rizika.

Země se zcela nedostatečnými opatřeními. Opatření proti praní peněz a financování terorismu těchto zemí vykazují závažné nedostatky a je nutno dbát vysoké pozornosti.

Bolívie Bolivijský mnohonárodnostní stát BOL Etiopie Etiopská federální demokratická republika ETH Írán Íránská islámská republika IRN Keňa Keňská republika KEN Severní Korea Korejská lidově demokratická republika PRK Kuba Kubánská republika CUB Myanmar Republika Myanmarský svaz MMR Srí Lanka Srílánská demokratická socialistická republika LKA Sýrie Syrská arabská republika SYR Turecko Turecká republika TUR.

Další rizikové země. Tyto země již učinily značný pokrok ve svých opatřeních proti praní peněz a financování terorismu a navíc se zavázaly ke spolupráci s FATF. Přesto jejich opatření vykazují i nadále jisté nedostatky a je nutno dbát zvýšené pozornosti.

Angola Angolská republika AGO Antigua a Barbuda Stát Antigua a Barbuda ATG Argentina Argentinská republika ARG Bangladéš Bangladéšská lidová republika BGD Svatý Tomáš a Princův ostrov Demokratická republika Sv. Tomáš a Princův ostrov STP Ekvádor Ekvádorská republika ECU Filipíny Filipínská republika PHL Ghana Ghanská republika GHA Honduras Honduraská republika HND Indonésie Indonéská republika IDN Jemen Jemenská republika YEM Kambodža Kambodžské království KHM Maroko Marocké království MAR Mongolsko Stát Mongolsko MGL Namibie Namibijská republika NAM Nepál Federativní demokratická republika Nepál NPL Nigérie Nigerijská federativní republika NER Nikaragua Nikaragujská republika NIC Pákistán Islámská republika Pákistán PAK Paraguay Paraguayská republika PRY Brunej Sultanát Brunej BRU Súdán Súdánská republika SDN Tádžikistán Republika Tádžikistán TJK Tanzanie Sjedinčená tanzanská republika TZA Thajsko Thajské království THA Trinidad a Tobago Republika Trinidad a Tobago TTO Turkmenistán Republika Turkmenistán TKM Ukrajina Ukrajina UKR Venezuela Bolívarovská republika Venezuela VEN Vietnam Socialistická republika Vietnam VNM Zimbabwe Republika Zimbabwe ZWE.

XI. Závěrečná ustanovení

1. Tento vnitřní předpis může být aktualizován jednatelem Společnosti.
2. Tento vnitřní předpis je uložen v sídle Společnosti.

V Praze, dne

Za In Investments, s. r. o.

.....
Ing. Libor Bareš, jednatel